

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:050206
Datë: 27.11.2024
Numri i dokumentit: 06516269

C.nr.1146/2023

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË -Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, me gjyqtaren Albana Çeku, në çështjen juridike kontestimore të paditësit H.K, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson, Shoqëria e Avokatëve L.L.C, nga ..., kundër të paditurës Komuna e Prishtinës-Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, me objekt kontesti, kompensimin e transportit rrugor (udhëtimit), jashtë seancës gjyqësore, më datë 27.11.2024, mori dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

I. APROVOHET në tërësi si e bazuar, kërkesëpadia e paditësit H.K nga P. dhe DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës-Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditësit në emër të kompensimit të udhëtimit (transportit), për ditët e pranisë në punë nga data 01.01.2021 e deri me datën 22.11.2022 për 385 ditë, t'ia kompensoi shumën prej 269.05€ me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në gjykatë datë 24.02.2023 e deri në pagesën definitive, të gjitha këto brenda afatit prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit ligjor.

II. DETYROHET e paditura Komuna e Prishtinës, Drejtoria Komunale e Arsimit, që në emër të shpenzimeve të procedurës, paditësit t'ia paguaj shumën prej 98.00 €, në afat prej 7 ditëve, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, e nën kërcënim të përmbarimit ligjor.

A r s y e t i m

Paditësi, përmes të autorizuarit së tij, në këtë gjykatë me datën 24.02.2023, ka ushtruar padi kundër të paditurës Komuna e Prishtinës-Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë, për kompensimin e 70% të transportit rrugor. I autorizuari i paditësit në padinë dhe precizimin e padisë, ka theksuar se paditësi është në marrëdhënie të rregullt të punës tek e paditura. Ka shtuar se e paditura Komuna e Prishtinës-Drejtoria Komunale e Arsimit në Prishtinë edhe përkundër obligimeve përkatësisht fitimit të të drejtave të cilat rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit e nënshkruar me datën 18.04.2017 dhe 22.11.2021 ne mes të palëve në marrëveshje si (Për SBASHK-për të Punësuarin: Sindikata e Bashkuar e Arsimit, Shkencës dhe Kulturës dhe për Qeverinë e Kosovës/MASHT-Ministri i Arsimit, konformë dispozitave të nenit 35 paragrafi 5 të marrëveshjeve të cekura, Ligjit të Punës (nenet, 4,10,11,55,90) dhe Kontratës Individuale, nuk ka bërë kompensimin e 70% të transportit rrugor për paditësin .

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura përmes përgjigjes në padi, të pranuar në gjykatë me datë 13.11.2024 e ka kontestuar në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses me pretendimin se kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, e po ashtu e paditura gjatë përgatitjes së buxhetit nuk ka paraparë në skemën e saj linjë të veçantë buxhetore për këtë lloj të kompensimit. Ndërkaq Kontrata Kolektive e Arsimit e vitit 2021, ka qenë në fuqi deri më 21.11.2022, andaj e njëjta nuk mund të përdoret si bazë ligjore për kompensimin e kërkesave pas kalimit të kësaj date të shfuqizimit. Bazuar në këto pretendime, i ka propozuar gjykatës që pas administrimit të provave, kërkesëpadinë e paditësit ta refuzojë në tërësi si të pabazuar. Lidhur me shpenzimet e procedurës nuk është deklaruar.

Gjykata pas pranimit të përgjigjes në padi ka gjetur se janë plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK) ku parashihet se: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë.”*, lidhur me nenin 4 paragrafi 2 i LPK-së, në të cilin përcaktohet se: *“Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj”*, kjo pasi që në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, që në këtë rast rezulton se padia e paditësit aprovet në tersi si e bazuar, për arsye se: Nga provat e bashkangjitura në padi, gjykatës i rezulton se paditësi është në marrëdhënie pune me të paditurën, gje gjësisht mësimdhënës në SH.M.L “...” në ..Një fakt i tillë vërtetohet nga Vërtetimi Nr.prot.2294/3 i datës 14.11.2024, lëshuar nga institucioni ku është i punësuar paditësi, po nga ky vërtetim, vërtetohet se i njëjti, brenda periudhës nga data 01.01.2021 deri më datën 22.11.2022, ka realizuar gjithsej 385 ditë pune. Ndërsa nga Vërtetimi nr.prot.866 datë 15-12-2020 lëshuar nga Drejtorja e Administratës Sektori i Bashkësive Lokale, Bashkësia Lokale –XV-, vërtetohet se paditësi është banor i bashkësisë lokale ..., adresë kjo ndryshe nga vendi i tij i punës, kjo pasi që, nga i njëjti vërtetimi i ditëve të pranisë në punë cekur më lartë, vërtetohet se Gjumnazi “.... ” ka adresë Ndërkaq, nga biletat e autobusit, bashkëngjitur në formë të kuponit fiskal, u vërtetua se paditësi në relacionin shtëpi -vend i punës dhe anasjelltas, për një ditë pune, shpenzon gjithsej 1.00 Euro në shpenzime të udhëtimit (transportit).

Provave materiale të lartcekura, gjykata ua fali besimin e plotë në kuptim të dispozitës nga neni 329 paragrafi 1 të LPK-së, e cila përcakton se: *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*.

Ndërkaq, sa i përket biletave të transportit publik të bashkëngjitura nga paditësi, duke qenë se të njëjtat janë lëshuar në formë të kuponit fiskal, nga një ndërmarrje e regjistruar dhe me numër të regjistruar fiskal, gjykata të njëjtat i konsideroi si prova të besueshme. Për më tepër, të njëjtat nuk u kontestuan as nga pala e paditur.

Lidhur me bazën juridike të kërkesëpadisë, gjykata vlerëson se në rastin konkret duhet të aplikohen dispozitat e Kontratave Kolektive të Arsimit në Kosovë (KKAK), të nënshkuara në mes të Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës, të cilat kanë hyrë në fuqi me datë 18.04.2017, respektivisht me datë 22.01.2021. Kjo për faktin se kërkesëpadia e paditësit për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit (transportit) përfshinë periudhën kohore nga data 01.01.2021 e deri më datën 22.11.2022.

Çështja e kompensimit të shpenzimeve të transportit për ditët e pranisë në punë, në mënyrë identike parashihet me dispozitën nga neni 35 paragrafi 5 të kontratës së lartcekura, ku ndër tjera është përcaktuar se: “...*Punonjësit arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punon i paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban*”.

Mbi këtë bazë, gjykata vlerëson se paditësi është i legjitimuar të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga e paditura përmes rrugëve gjyqësore, respektivisht është krijuar marrëdhënia e detyrimit mes palëve ndërgjyqëse, në kuptim të dispozitës nga neni 245 të Ligjit Nr.04/L077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, ku parashihet “*Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij*”.

Referuar dispozitave të lartcekura, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar. Mbi këtë bazë, lidhur me kompensimin në emër të shpenzimeve për transport, është bërë përllogaritja në atë mënyrë që ditët e pranisë në punë janë shumëzuar me 70% të shumës së shpenzuar në trafikun urban në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas.

Kështu, bazuar në faktin se nga provat e administruara u vërtetua se paditësi për periudhën kohore të specifikuar në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi ka gjithsej 385 ditë të prezencës në punë, dhe se e njëjti në relacionin shtëpi – punë dhe anasjelltas shpenzon 1.00 Euro në trafik urban, me një përllogaritje të thjeshtë (70% e 1.00 € = 0.70 Euro; 385 ditë pune x 0.70 Euro = 269.05 Euro), mund të konkludohet se të njëjtit i takon kompensimi në shumën e përgjithshme prej 269.05 Euro. Bazuar në këto konstatime, u vendos si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Gjykata me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe pretendimet e ngritura nga ana e të paditurës përmes përgjigjes në padi, që përqendrohen në dy rrethana: fillimisht në faktin që kompensimet e tilla nuk janë paraparë me Ligjin e Punës, si dhe lidhur me faktin se gjatë përgatitjes së buxhetit, nuk është paraparë linjë e veçantë buxhetore për këto lloje kompensimit.

Sa i përket pretendimit të parë, Gjykata vlerëson se e drejta e paditëses për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës është paraparë me dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit, e cila buron pikërisht nga dispozitat e Ligjit të Punës, ku në nenin 3 paragrafi 1, pika 1.8 e këtij ligji përcaktohet: “*Kontrata Kolektive - marrëveshja ndërmjet organizatave të punëdhënësve dhe organizatave të të punësuarve me të cilën rregullohen të drejtat, detyrat dhe përgjegjësitë që rrjedhin nga marrëdhënia e punës sipas marrëveshjes së arritur*”.

Në mënyrë më specifike, kushtet lidhur me vlefshmërinë e kësaj kontrate, janë të përcaktuara me dispozitën e nenit 90 të Ligjit të Punës. Në këtë mënyrë, meqë sipas kontratës kolektive të lartcekur, në njërën anë janë paraparë të drejta për njërën palë, e në anën tjetër janë marrë përsipër obligime nga pala tjetër, rrjedh se e drejta e paditëses për të përfituar një kompensim të tillë nga marrëdhënia e punës, në mënyrë indirekte derivon nga dispozitat e Ligjit të Punës.

Pretendimin lidhur me mungesën e një linje të veçantë buxhetore për kompensimet e tilla, gjykata po ashtu e vlerëson pa ndikim në vendosjen ndryshe të kësaj çështje, për faktin se një rrethanë e tillë nuk mund të konsiderohet pengesë që paditësja t'i realizojë të drejtat e garantuara me Kontratë Kolektive, dispozitat e së cilës janë të karakterit obligativ, mbi bazën e plotësimit të kushteve dhe ekzistimit të rrethanave të cilave gjykata i është referuar më sipër në arsyetim të këtij aktgjykimi. Ndërsa sa i përket pretendimit të përfaqësueses të paditurës në përgjigje në padi se kontrata kolektive e arsimit ka qenë në fuqi deri me datë 21.11.2022 andaj e njëjta nuk mund te përdoret si bazë ligjore për kompensimin e kërkesave pas kalimit të kësaj date të shfuqizimit, këto pretendime për gjykatën janë të pabazuara për faktin se kërkesëpadia e paditësit përfshinë periudhat kohore gjatë së cilës Kontrata Kolektive e Arsimit datë 17.04.2017 respektivisht ajo e datës 21.01.201 kanë qenë në fuqi.

Lidhur me kamatën ligjore prej 8% në vit, gjykata ka vendosur konform nenit 382 paragrafi 1 lidhur me paragrafi 2 të LMD-së, duke e obliguar të paditurën që shumën e gjykuar në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi, ta paguajë së bashku me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila kamatë do të fillojë të llogaritet nga dita e paraqitjes së padisë në gjykatë datë 24.02.2023 e deri në pagesën definitive të shumës si në pikën I të dispozitivit.

Vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës kontestimore, nga pika II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, gjykata e mbështeti në dispozitën nga neni 452 paragrafi 1 lidhur me nenin 463 paragrafin 1 LPK-së, duke e obliguar të paditurën që paditëses t'ia kompensojë shumën e tërësishme të shpenzimeve të nevojshme deri në këtë fazë të procedurës në vlerë të përgjithshme prej 98.00 € dhe atë: 78.00 € në emër të përpilimit të padisë dhe 20.00 € në emër të taksës për padi. Sa i përket shumës së shpenzimeve të aprovuara, gjykata iu referua Tarifës së Odës së Avokatëve (numrit tarifor 6).

Gjykata, nuk ka njohur shpenzimet përtej shumës si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, e që kanë të bëjnë me shpenzimet për padi në shumën prej 26.00 € si dhe shpenzimet për precizim të padisë në shumën prej 104.00 €, pasi që në vlerësimin e gjykatës një kërkesë e tillë nuk gjenë mbështetje në Rregulloren për Tarifat e Avokatëve dhe dispozitat e LPK-së.

Bazuar në të lartcekurat, në bazë të nenit 398 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË- Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil
C.nr.1146/2023, datë 27.11.2024.

G j y q t a r j a
Albana Çeku

UDHËZIM JURIDIK MBI TË DREJTËN E ANKESËS:

Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar e drejta në ankesë në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit. Ankesa, përmes kësaj gjykate i drejtohet Gjykatës së Apelit, Prishtinë.